

287. Διπλούς Μεταγραμματισμός

Νήσος είναι έλληνική;
Της ἀλλάζει το κεφάλι;
Νήσος πάλι έλληνική;
Στὸ Αἴγαλον θά παρέχει,
Κι' ἀν τῆς νήσου πάλι αυτῆς;
Ἐβα γράμμα της ἀλλάξῃ,
Κάτι που δεῖς τὸ ἄκρος,
Σὲ εὔχαριστε, θά φτιάξῃ.

*Εστάλη υπό της Βασιλοπούλας τοῦ Βουνοῦ

288. Γωνία

+ * * * = Είναι ἐκ τῶν Δώδεκα.
+ * * * = Ζώνων ἄρχοντα.
* + * * = Πόλεις τῆς Ἀλβανίας ἱερά.
* + * * = Σοφός νομοθέτης.
+ * * * = Ἀρχαία ἡρότη.
Οι σταυροί ἀποτελούν γλυκύν χαρπόν.

*Εστάλη υπό της Γροπαιούχου Ἐλλάδος

289. Ἀριθμητικόν Παιγνιού

6 3 4 1 2 3 + + - - : = 0

Νὰ παρενθεοῦν μεταξὺ τῶν ἄνω ἀριθμῶν τὰ ἄνω σημεῖα οὐτοῦ ὡστε τὸ ἔξαγομένον τῶν σημειώσησησ πρέσσων νὰ είναι μήδεν. Ἡ τοξὶς τῶν ἀριθμῶν δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῇ.

*Εστάλη υπό τοῦ Αισθημοτος τῆς Πατερόδος

290-294. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γορδύματος ἐκάστης τῶν κατωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἀλλοῦ, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σηματισθοῦν, ἀνευ ἀναγράμματι σμοῦ, ἀλλαι τόσαι λέξεις;

φόβος, πόνος, Τήρος, κόπος, σάκκος.

*Εστάλη υπό της Ἐρημιτίδος

295. Διπλὴ Ἀκροστικὴ

Τὰ ἀρχικὰ, καθὼς καὶ τὰ δεύτερα γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενών λέξεων, ἀποτελούν δύο ἀρχαίας βασιλοπάταις:

1, Πτηνὸν ὄρδον; 2, Ἀρχαῖος λυρίκος;
3, Μετεωρολογίκον φαινόμενον; 4, Νήσος τοῦ Αἴγαλον; 5, Κράτος τῆς Εύρωπης; 6, Ἐλληνικὴ μεγαλύτηρος; 7, Ἀρχιερεὺς τῶν Ἐβραίων.

*Εστάλη υπό της Φαροπούλας

296. Φωνηγενέστερον

στ - κφ - τν - πρ - σ - θλ - βρντ

*Εστάλη υπό τοῦ Γιανγονούχου Ἐλλήνος

297. Γερόφος

S ιχ
S S ια ια
S ευ τοβ ζ' S θε
S S ιχ ια ηα ηα ηα
S ιχ ηα ηα ηα ηα ηα
*Εστάλη υπό της Μανιώδεις Ταξιδιώτισσας

ΑΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευμάτων. Ασκήσεων τῶν φύλων 14-15

136. Υπεριών (ὑπέρ, ἵνα) — 137. Σκύρος —
Σύρος. — 138. Ἡρα - ωρχ.

139. ΣΟΔΩΜΟΣ 140-144. Τῇ προσ-
ΠΑΡΑΔΟΣ θήκη τοῦ Τ: χιτών,
ΜΑΛΑΙΟΝ ἄλις, συρτός, λεῖτος,
ΠΥΡΑΜΙΣ Τήλος. — 145. ΜΗ-
ΣΟΜΑΛΙΑ ΔΕΙΑ - ΑΡΑΤΟΣ -
ΣΙΚΕΙΑ ΓΟΜΟΡΑ (ΜΑΓος,
ΣΟΥΗΔΙΑ ΤΙΡΟΔοτος, ΔΑΜων,

"ΕΤΟΣ, ΤΟΡΔάνης, ΑΣΑΡής.) — 146. Κρά-
τος, ἄρατος, ἄρτος, Ἀερός, ἄλγος, Λάργος,
λάρος, Πάρος, πόλος, πόλις. — 147. Εξ-
άνεμων μὲν θάλασσα, ἐν παθῶν δὲ φυγὴ κυ-
κλῶσται. — 148. Μεγάλη Τεσσαρακοστή. (Μέ γά-
λη - τέσσαρα Κυστή.)

149. Τιμολέων (τιμῶ, λέων). — 150. Ἄδεν,
Νέδη. — 151. Πτηνόν, Τήνος. — 152. Τὸ αὐγό.

153. ΔΙΟΤΙ 154. ΗΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
ΙΠΠΟΣ (Ἱπός, ὄκτακις, κά-
ΟΠΟΥΣ προς, ρέ, ἀνήρ, Ταρ-
ΤΟΥΓΤΟ σός, Ἡρα, Σάρρα. —
ΙΣΣΟΣ 155-156. 1, Κατὰ τὴν
δίβοσσον Εἰ (ἀξιόντος, ἀκίνητος). — 2, Ὁ
αριθμός 96 ή 69. — 157. ΚΛΕΩΝ (Κέρ-
Κυα, μηλον, Ελένη, ΝΩς, Τηνός. —
158. Τεθνάναι κρείττον ή ζῆν ἐν αἰσχύνῃ.

ΜΙΚΡΑΙ ΣΓΓΕΛΙΑΙ

[Η] λέξις μὲ ἀπλὸ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτό 10, διὰ δὲ τὸν συγδομήτας μας λεπτό 5 λεπτῶν μὲ παρέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος δρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ λιγότεραι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νησσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος δύστοις καὶ διπλὸς μαν λέξειν, μὲ κεφαλαῖα ἡ παρέα διπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἔξι λέξεις ἀπλαῖ. — Άλι μη συνοδεύουμεναι εἰπο τοῦ ἀντίτιμου ἀγγελίαι δὲν δημιουρεύονται.]

[ΙΔ' — 80]

Θεαλῆ Γενοργούλη, τι γίνεται; Τόνομά σου τὸ εἶδα. Φυτάσιος τὸν χράν μου. Διατί δὲν μοῦ γράψει; — Πέτρος Εξακον-στέρης, Κωνοτανινούπολης.

Τὸ πρώτον καθῆκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ είναι ἡ ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΡΩΝΙΣΜΟΙ

ΣΙΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 25ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδε τὴν λίνου εἰς τὴν σελ. 217.)

ΑΘΗΝΩΝ: Γεωργ. Χ. Παπαδόπουλος, Χαρ. Π. Τσουνόπουλος, Μύλ. Σαγγαλαΐδης, Ν. Σ. Κου-
τσουβέλης, Γεώργ. Ρας. Πετρακόπης, Μαγενέον Ρόδο, Θεοδόρα Κοραβέλλον, Νίνα Ζαμάνον, Γεώργ. Δ. Μάρκου, Δ. Εὐγενέλης.

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Θάνος Θ. Ζάκος.

ΑΡΓΟΥΣ: Ονειρεύμενη Παρίδα.

ΒΕΛΚΑΣ (Αιγαίνου): Αριάδνη Μ. Σταυρίδου

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Γ. Λιστάκης,

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ήρ. Π. Γεωργούλης.

ΚΑΒΑΛΛΑΣ: Ιωαν. Γ. Μάνος, Βασ. Γ. Τζιώ-
λας, Αποστ. Μ. Εναγγελίης.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Νικ. Π. Ρεμποτζάκης Δημητ. Δ. Φωτόπουλος.

ΚΥΔΩΝΙΩΝ: Αιολικὸν Ίδεωντες Ιωάν. Ζαχ-
αρίας, Ντίνος Α. Κορφίσις, Αιολενς.

ΚΩΝΙΠΟΛΕΩΣ: Ροδωνία.

ΛΑΡΝΑΚΟΣ: Πατελλήνιος Εγνωτις.

ΠΑΠΑΙΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ: Μαίην τοῦ Σαρωνικοῦ.

ΠΑΤΡΩΝ: Νικητής Ι. Φαρμακίδης Πατρινόν Ναυτόποτοι, Γιαν. Δ. Αλεξόπουλος, Καϊτη Ἀχό-
λου, Μεγάλη Ελλάς, Σ. Γ. Σκλαβένης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Θ. Γ. Βαρελάς, Αντ. Γ. Βαρελάς.

ΣΜΥΡΝΗΣ: Χρ. Ε. Ἀγγελάτης.

ΣΥΡΟΥ: Νικ. Ι. Βάτης Πολ. Ν. Μωραΐτης.

ΤΡΙΠΟΔΩΣ: Ναπολ. Ι. Βάτης Πολ. Ν. Μωραΐτης.

ΥΔΡΑΣ: Ανδρ. Δ. Ζουντός (δίς), Πα. ασκενή Κατσώνη.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εἰρόντων δρθῶν τὴν λίνου τὰ δύναματα ἐπέδησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐπληρώσθησαν οἱ ἔξις δύο ΒΑΣΙΛ. Γ. ΤΖΙΩΛΑΣ ἐν Καβάλλῃ καὶ ΔΗΜΗΤΡ. Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Καλαμίαις οἱ δύοτοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεις μῆνες ἀπὸ τῆς λινού.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Δια-

ωράσεως τοῦ 1913, κόκκινα μὲ χρυσά γράμματα, δι' σ-

ούσις θέλουν νὰ χρυσοδέσσουν τὰ φυλ-

λαδιά των εἰς τὸ μόνον, είναι ἡδη

ETOIMA καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ

Γραφείον μας. Στέλλονται δὲ ταχυ-

δρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ

ἀντίτιμον, δραχ. ἡ φρ. 1,75.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΧΥΤΗΡΙΑ
ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "ΑΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ",
ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΑ ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

ΗΛΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΖΙΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ "Πειραιών τῆς Πατερόδους" καὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρηματωτὸν εἰς τὸν χώραν ἡμῶν ὑποθεσεῖς

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

*Εσωτερικοῦ :

*Εξωτερικοῦ :

Επησια . . . δρ. 8,-

Εξαμήνης . . . 4,50

Τελιμνος . . . 2,50

Τριμηνος . . . 3,-

Αι συνδρομαὶ δοχονται τὴν ἑηστον μηνος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ. 1879

ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περιοδος Β'. — Τόμος 21ος

Εν Αθήναις, 21 Ιουνίου 1914

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΟΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια τός σελ. 224)

Φρόνιμος μαζί και τολμηρός,—τὸ ένα δέν αποκλείει τὸ ἄλλο,— ὁ ἀρχιλαποδύτης ἀφίγε τὴν μίαν τακτικὴν ποὺ ἦτο πλέον γνωστή, και ἔπιανε ἄλλην, νέαν και ἄγνωστην. "Ετοι τὸν ἔχαναν τὰ πιὸ ἔξησκημένα, τὰ πιὸ πονηρά λαγωνικὰ τῆς Ἀστυνομίας.

Κάποτε, ὑστερ' ἀπὸ μιὰ σειρά αλοπῶν ετοῦ Παρίσι, ἡ συμμορία ἀρινέ ἥσυχη τὴν πρωτεύουσα και... ἀνήσυχη μόνον τὴν ἀστυνομία, ποὺ ματαίως προσπαθοῦσε να νοκαλύψῃ τοὺς δράστας. Καὶ ἔξαρνα ἐμάθισαν, ὅτι εἰς τὴν δεῖνα Ἐπαρχίαν ἔστημει θησαυρὸν νέα λαποδυτικὰ κρούσματα, εἴτε εἰς σπίτια ἴδιωτῶν, εἴτε εἰς Μουσεῖα και Ναούς, εἴτε και εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, διοῦ οἱ ταξιδιῶται δὲν ἥσαν πλέον περισσότερον ἀσφαλέτς ἀπὸ τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκηνος, οἱ ὅποιοι συγκὰ ἐλαφρώνοντο ἀπὸ ὅ, τι πολύτιμον εἶχαν μέσο!

Ἡ συμμορία Πλόκον εἶχε λοιπὸν διακλαδώσεις παντοῦ και ἐπιστένετο σχεδὸν ὡς βέβαιον, ὅτι οἱ συμμορίται ἀνήρχοντο εἰς πολλὰς ἔκατον τάδες. Φαγτάζεται κανεὶς τί δύναμι μποροῦσε νὰ ἔχῃ μία τέτοια ἐταῖρεια τολμηρῶν κακούργων, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δὲν ὀπισθιχωροῦν εἰς τίποτε και εἶναι ἀποφασισμένοι για ὅλα. Τὸ κατόρθωμα ἦτο τὸν Πλόκο. Αὐτὸς εἶχεν ἐπιτύχη νὰ συσσωματωθῇ εἰς τὸ ἔγκλημα τοὺς πλέον θρασεῖς, τοὺς πλέον πονηρούς, τοὺς πλέον ἐπιφόρους κακούργους τοῦ Παρισιοῦ. Καὶ δυστυχῶς τὸ Παρίσι ἔχει τόσους!..

Τὴν ἐπιστήσαν τῆς ἔξαρνίσεως τοῦ ἐμπρός ἀπὸ τὰ μάτια τῶν Ἀστυνομικῶν, ὁ Πλόκος, ἀπὸ σγνωστον μέρος, ἔστειλε πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας τὸ ἀκόλουθον αἰθαδέστατον γράμμα:

"Ἀγαπητὲ μου Λαρόβ, σας πληροφορῶ, ὅτι εἴμαι λαρυρός εἰς τὴν ὑγείαν μου, γιατὶ εἴμαι βέβαιος ὅτι αὐτὸς θὰ σᾶς χαροποιήσῃ. Ἐπιάσατε τὸ Ρόπαλο. Εἶναι ὁ τεταρτος ἀπὸ τὴν συμμορία μας ποὺ σάς παρέδωσε ὡς τώρα ὁ κατεργάρης σας ὁ Ερβελίν. Ἀλλά δὲν μὲ μελεῖ και τόσο πολύ. Πρώτον γιατὶ αὐτὸς πού ἔχετε στὰ γέρια σας, δὲν θὰ μαρτυρήσουν τίποτε ποὺ νὰ ἐκθέτῃ τοὺς συντρόφους των ἔπιειτα γιατὶ δὲν μᾶς χρειάζονται· κάμηνοις τὴν δουλειά μας και χωρὶς αὐτούς, μολογάτι δὲν εἴμειν παρά

"Ο σκύλος ἔκυσε τὴν πόρτα..."

καμηλὰ πενηνταριά· ὅλοι ὅμως γενναῖοι, παλλικάρια, ἀφοῦ και ἀτρόμητα. Ἐγὼ δὲν ἔχω ἀπλοὺς στρατιώτας· ὅλοι εἶναι ἀξιωματικοὶ και καθένας ἀπ' αὐτοὺς θὰ μποροῦσε νὰ μὲ ἀντικαταστήῃ ετὸ δέρχην. "Ενάς μόνον λέπει ἀπὸ τὸ ἔνδοξον στράτευμά μας, ἀλλὰ γρήγορα θὰ τὸν ἀποκτήσουμε και αὐτὸν: ἐνοῦ τὸν Ερβελίν. Νὰ τοῦ τὸ πῆτε, σᾶς παρακαλῶ, διὰ νὰ τὸ ἔσερη και νὰ μᾶς κυνηγῷ ακόμη καλλίτερα εἰς τὸ ἔσχης. Πολὺ γρήγορα θὰ ἔχετε εἰδήσεις μου.

"Τὸ φάρμα σας ΠΛΟΚ"

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἀμαρτίαν τὸν δέν εἶχαν τίποτε τὸ ἔκτακτος βίβασίον· εἶχαν δύος κατά περισσότερο και καλλίτερο: ἀδιάβατες μέσα εἰς τὰ μάτια τους γελάτινας ποὺ λέγει: «γελά καλά ἐκεῖνος ποὺ γελά τελευταῖος». Μόνον ὁ κ. Λαρόβ και ὁ κ. Κράμπ ανησυγχρόνως διὰ τὸν Ερβελίν. Αὕτη ποὺ ἔγραφεν ὁ Πλόκον,—έσκε-

ποντοῦ, — προερχόμενος εἰς τὰς εἰκόνας...»

Ο κ. Λαρόβ, ἔθαψε μέσα τὸν δέν πατέον ἄνθρωπον, δὲν μποροῦσε νὰ ἡταν ἀπλοὶ φαμφαρονισμοί. Ως ἀντίπολος ἔχων πεποίθησιν εἰς τὸν ἔστιν του, εἰς τὰς δυγάμεις του, ἥθελε τώρα νὰ φανῇ φιλότιμος, μεγαλόψυχος, και δι' αὐτὸ δέν ἔδιστακε νὰ φανερώσῃ, τὸ σχέδιό του εἰς τὸν Ερβελίν, διὰ νὰ εἶναι και αὐτὸς πρεσβοτημένος. Εἴκητος τρόπον τινὰ μίαν μονομαχίαν καθ' ὅλους τοὺς κανόγας.

— Ἀγαπητὲ μου κ. Κράμπ, ἔλεγεν ὁ κ. Λαρόβ, σᾶς πληροφορῶ, ὅτι εἴμαι λαρυρός εἰς τὴν ὑγείαν μου, γιατὶ εἴμαι βέβαιος ὅτι αὐτὸς θὰ σᾶς χαροποιήσῃ. Ἐπιάσατε τὸ Ρόπαλο. Εἶναι ὁ τεταρτος ἀπὸ τὴν συμμορία μας ποὺ σάς παρέδωσε ὡς τώρα ὁ κατεργάρης σας ὁ Ερβελίν. Ἀλλά δὲν μὲ μελεῖ και τόσο πολύ. Πρώτον γιατὶ αὐτὸς πού

ἔχετε στὰ γέρια σας, δὲν θὰ μαρτυρήσουν τίποτε ποὺ νὰ ἐκθέτῃ τοὺς συντρόφους των ἔπιειτα γιατὶ δὲν μᾶς χρειάζονται· κάμηνοις τὴν δουλειά μας και χωρὶς αὐτούς, μολο-

γάτι δὲν εἴμειν παρά

"Ο γερός ἀστυνομι-

κος παρουσιάσθη, ἔχαιρτησε στρατιωτικῶς τοὺς δύο προϊσταμένους του και ἔμεινε ὄρθιος εἰς τὴν πλέον ἄψυγον στάσιν.

Ο. κ. Λαρόβ τὸν ἔκυπταξε μιὰ στιγμὴ με ποροῦσε νὰ μὲ ἀντικαταστήῃ ετὸ δέρχην γείον. "Ενάς μόνον λέπει ἀπὸ τὸ

ἔνδοξον στράτευμά μας, ἀλλὰ γρήγορα θὰ τὸν ἀποκτήσουμε και καλλίτερα εἰς τὸ ἔσχης. Είχε αἰληθινά χαριτωμένο πρόσωπο ὁ Ερβελίν. Καὶ μποροῦσε, μὲ τὴν μεγάλην τέρα τοῦ πῆτε, σᾶς παρακαλῶ, διὰ τὴν ἔξοχήν, μού εἶπε: — Θὰ μείνωμε τρεῖς μῆνες... Αλλά δὲν

θάτανε καλλίτερα νὰ κατοικουσάμε πάντα στὴν ἔσχη;

Τὰ μάτια του δέν εἶχαν τίποτε τὸ ἔκτακτος βίβασίον· εἶχαν δύος κατά πάγτα στὴν ἔσχη... Σεῖς τί λέτε ὅρα γε... Λοιπόν, να σᾶς πῶ ἐγώ ἐνα περίεργο: "Ο, τι και νὰ πήτε, η να, η σκηνή, θὰ ἔχετε και δικρό και ἄδικο. Μὲ σᾶλλους λόγους αὐτὸς εἶναι ἔνας ζητηματικός, μὲ πολὺ ἀληθινός εἰς τὰς συγκεντούσεις και τὰς διασκεδάσεις. "Αν πήτε πάλιν ὅχι, θὰ σᾶς ὑπενυμίσουν τὴν ὑγείαν, τὸν καλλιέργειαν τῆς γῆς, τὴν χαρὰν τοῦ ὑπαίθρου, τὴν ἐπιδροῦσι τῆς φύσεως, τὴν προσήλωσιν, τὴν απομόνωσιν, τὴν ἡσυχίαν, τὴν διλγάρειαν, τὴν λιτότητα, τὴν εὐρωστίαν και τὴν μαρτούρων. Καὶ η συζήτησίς εἰς πόλιν. Καὶ τώρα η μισή τουλάχιστον

γέτενίζειν· ὡς νὰ ἐμβαθύνουμε μέσα εἰς τὸν νοῦν του, εἰς τὴν σκέψιν του. Ο. κ. Λαρόβ ἔθαψε μέσα τὸν δέν πατέον ἄνθρωπον, και ἀπὸ τὴν Διεύθυνσης ἐσύλλογετο: «Εἶναι ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ εἰμποροῦμε ν' ἀντιτάξωμε κατά τοῦ Πλόκο. Τὶ διυτύχημα θὰ ἔτοι, ἂν τὸ πολύτιμο αὐτὸν νέον, και ὁ Λαρόβιος τοῦν εἰς τὴν ἔσχην. Κατόπιν σιγά-σιγά, ἥχισαν νὰ τὴν ἔγκατταλείπουν· μὲ μᾶλλον για τὴν μεταβάλλουν εἰς πόλιν. Καὶ τώρα η μισή τουλάχιστον

γέτενίζειν· τοῦν εἰμπορεῖται νὰ μη τελειώσῃ πότε.

— Αποτελέσματα Λαίλαπος

(Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Raphael Lightone)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐκεῖνο κατέχει τὶς πράγματα, τὸ δόπιον εἰς τὰς κανεῖς, τὸ δόπιον τοῦν εἰς τὴν ἔσχην. (Βασιλεὺς Κονσταντίνος ΙΒ')

— Ο Ερβελίν εἶναι δέδω, διὰ τὴν ἀναφορά, κύριος Διευθυντά, πρέπει νὰ τὸν εἰδοποιήσωμε· μέρεσων.

— Ο Διευθυντὴς ἔκτυπησε τὸ κουδούνι.

— Πήγετε εἰς τὸν ἀστυνομικὸν τοῦ ιαλούχου, Ερβελίν, διὰ τὸν παρακαλῶ νὰ ἔλθῃ μέρεσων εἰς τὸ γραφεῖον, εἶπεν εἰς τὸν κληρο-

τηρα.

— Τὸ πρώτον καθήκον τοῦ ιαλούχου συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ανανέωσις τῆς συνδρομῆς του.

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΞΟΧΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΣ

"Αγαπητοί μου,

ΜΙΚΡΟΣ μου φίλος, αγαπωρύ διὰ τὴν ἔξοχήν, μού εἶπε: — Θὰ μείνωμε τρεῖς μηναίς της μητρόπολης για την πόλην, και μέσα σε πολλά της καλά της και κακά της, και ἐπόμενας ὅτι η τελεία, η διανοητή ζωὴ θὰ έχειη, η ὁποία μέτρησε εἰδήσεις μου.

— Αλλά δὲν

θάτανε καλλίτερα νὰ κατοικουσάμε πάντα στὴν ἔσχη;

— Εμειναν συλλογιζόμενος αὐτὸ ποῦ μού εἶπε: Δὲν θὰ καλλίτερα νὰ κατοικούσαμε πάγτα στὴν ἔσχη... Σεῖς τί λέτε ὅρα γε... Λοιπόν, να σᾶς πῶ ἐγώ ἐνα περίεργο: "Ο, τι και νὰ πήτε, η να, η σκηνή, θὰ ἔχετε και δικρό και ἄδικο. Μὲ σᾶλλους λόγους αὐτὸς εἶναι ἔνας ζητηματικός, μὲ πολὺ ἀληθινός εἰς τὰς συγκεντούσεις και τὰς διασκεδάσεις. "Αν πήτε πάλιν ὅχι, θὰ σᾶς ὑπενυμίσουν τὴν ὑγείαν, τὸν καλλιέργειαν τῆς γῆς, τὴν χαρὰν τοῦ ὑπαίθρου, τὴν ἐπιδροῦσι τῆς φύσεως, τὴν προσήλωσιν, τὴν απομόνωσιν, τὴν ἡσυχίαν, τὴν διλγάρειαν, τὴν λιτότητα, τὴν εὐρωστίαν και τὴν μαρτούρων. Καὶ τώρα η μισή τουλάχιστον

γέτενίζειν· τοῦν εἰμπορεῖται νὰ μη τελειώσῃ πότε.

— Επομένως διαρκεῖαν την πόλην.

— Επομένως διαρκεῖαν την πόλην.

